

Povsod se, karkol' le sôpe življenja,
ven iz tožljivega spanja ravná:
povsod vesela luč dvékaj stvarjenja
čisto spoznati in gledat' nam da.

Člov'k, k' te je večna modrost izvolila
za gospodarja čez zemljo storit',
zbud' se in hit' tud' ti skoz opravila
kralj čez to tvojo podložnico bit'.

Člov'k, ne zastonj tega styarn'ka podoba,
k' imaš ti tol'kanj njegove oblast',
delat, najgrš' bi b'la tvoja lenoba,
delat, le delo da sad ino čast!

Revni študent

(Prevod pesmi: Niemcewicz, Świat strogi, świat przewrotny)

Prenapak ti pravice
o svet deliš pokázen,
nerodnežu petice,
pošten'mu varžat prazen!

Al' pamet premaguje,
vesel's' zato se vodim;
se m' žamet prikazuje,
ki dan's raztrgan hodim.

Visoko čast prebiva,
en kos pa sreča više;
če peta ni tožljiva,
do njih kmal' pelje bliže.

Ni modro sred že poti
ob cagovn' sŕce priti;
po trnju in grenkoti
se kon'c da slajše užiti.

Sovražni pa je sreči
se moško stavit' treba;
nikar pred njo ne kleči,
zasluž' poglèd si néba.

K' me lakot žuga grudit,
urnejše trebuh nesem;
k veselju dušo búdit'
si znam skoz kakšno pesem.

Ljubezenski

1

Poglej, ta zal' mladen'č
brez prazne visokost'
in brez neumnih čenč,
zdaj, kar te on pozna,
le tebe, Micka, št'ma,
kmet'vanje in modrost.
Če oč' srce tud' ti
le njemu ohraniti,
tak teb' mogoče ni
kaj večje sreče biti.

O, da bi, fletna ljuba Micka ti,
prot' meni tvoje srce obrnila:
dokler bi se svetlile men' oči,
bi to narsladkejša sreča bila.

Napis za čebelnjak

Dela je malo; veliko dobička pa bo.
Stop' bliž', prijatelj, poglej ino rávnaj takó!

Očetom frančiškanom

Pri nogah ste takó.
Kakó je pa z glavó?

Nagrobni spomenik zdravniku V. Margrafu

Kar je blagá skoz zastopnost nabral,
tol'k' on ubogim skoz milost tud' dal.
Zato, človeški rod,
hvaležen njemu bod'!

Nagrobna napisa sebi

1

Martina Kuralta grob. Brez prazne visokost'
je št'mal kmet'vanje on in čisto učenost.

2

Brez skrbi za blagó in prazno visokost
je ljubil č'bele, mir, človeštvo in modrost.

MIHAEL TUSEK

Mladič pri potoku

(Iz Schillerja)

Fant sedel je pri potoku,
v venci si cvetlice vil,
videl je, kako je druge
val po vod' naprej podil.
Kakor potok moji dnevi
venomer naprej tekó
in mladost mi obleduje,
kakor venci ocvetó!

Ne prašajte, kaj me žali,
zlata leta mi greni!
Vse se veseli in upa,
ko se pomlad ponovi;
al' glasovi vsi nature,
k'tera v cvetje vnovič gre,
mi globoko v mojem srcu
le težavno skrb bude.